

În acest an, se comemorează 300 de ani de la martirajul lui Constantin Brâncoveanu, figură marcantă a culturii și istoriei românești, proiectul pe care-l propunem încercând să abordeze o temă mai puțin cunoscută, cea a curții itinerante, dar și al potențialelor trasee culturale și memoriale (monumente sub formă de ruine) ce se vor puncta în aceste locuri.

Abordarea atractivă și întărirea legăturii ce se dorește a fi creată între monumentele istorice rîdicate de Brâncoveanu, între muzee, ca loc de educație culturală permanentă, tineri și comunitățile locale, este unul din dezideratele majore ale acestui proiect.

În al doilea rând, acest proiect își dorește să fie un suport pentru încurajarea mobilității culturale, prin realizarea expoziției itinerante, prin realizarea filmului documentar, ale cărei valori naționale, parte a patrimoniului imobil precum și mobil, vor fi prezentate și vor atrage, să sperăm, un număr mare de vizitatori

Punerea în valoare a patrimoniului cultural național creează oportunități și premise de promovare a spiritului incluziv, de participare comunitară la procesul de regenerare locală, prin crearea unor oportunitati de atragere și de educare a tinerilor, de participare a comunităților locale și mai ales de conștientizare a acestora a faptului că patrimoniul cultural este un factor de dezvoltare sustenabilă, de creștere și de dezvoltare economică.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL PATRIMONIULUI

Institutul Național al Patrimoniului - INP este o instituție publică de importanță națională, cu personalitate juridică, aflată în subordinea Ministerului Culturii. Printre atribuțiile sale importante, institutul gestionează Planul Național de Restaurare a Monumentelor Istorice, propune Ministerului Culturii proiecte de formare a specialiștilor în domeniul protejării monumentelor istorice; elaborează dosarele pentru monumentele istorice propuse a fi incluse în Lista patrimoniului mondial; propune inițierea de acte normative în domeniul protejării monumentelor istorice, elaborează și actualizează periodic Lista Monumentelor Istorice din România. INP derulează și proiecte europene care pun în valoare și reabilitează patrimoniului construit din sud-estul Europei. Editează și publică Buletinul Comisiei Monumentelor Istorice, Revista Comisiei Monumentelor Istorice, Cronică Cercetărilor Arheologice din România.

PARTENERI:

Complexul Muzeal ”Curtea Domnească”
din Târgoviște

Mănăstirea Hurezi

PE URMELE CURȚII ITINERANTE
A LUI CONSTANTIN BRÂNCOVEANU,
TRASEE CULTURALE ȘI MEMORIALE

Curțile de la București și Târgoviște, Potlogi, Doicești, Obilești, Brâncoveni, Pitești, palatul de la Mogoșoaia sunt locuri de popas, mai scurt sau mai îndelungat pe traseele unei continue deplasări a domnitorului și a curții sale. Scopul major al artei brâncovenești este organizarea „desfătății” a vieții. Viața principelui nu se desfășura în intimitate, ci era într-un „frumos alaiu”, fiecare loc fiind e fapt o curte domnească, un spațiu care găzduia ceremoniile publice legate de persoana domnului, plimbarea, datul cu tunurile, proscălisirea la curte, audiența, îmbrăcăutul caftanului, divanul.

Curtea domnească din București

Casele de țară ale Brâncoveanului (Mogoșoaia, Potlogi, Doicești, Brâncoveni, Obilești) sunt popasuri, care alături de câteva mânăstiri rezidențiale formează drumul inițiativ dintre cele două capitale, Bucureștii și Târgoviște

Această neobișnuită curte itinerantă își avea etapele sale dinainte stabilite, cu un ceremonial ce trebuie îndeplinit și cu o etichetă ce trebuie respectată de întreaga curte. Casele de la Doicești și în cele din dealurile Piteștilor erau vizitate la culesul viilor, în vreme

Casa domnească de la Hurezi

ce Potlogi și Mogoșoaia, Brâncovenii, Obilești, Hurezi erau locuri de popas și odihnă a domnitorului, în curtea de la Sâmbăta de Sus era considerată curte de refugiu în fața pericolului otoman.

Această locuire itinerantă descria trasee niciodată monotone, care erau probabil prestabilite dinainte.

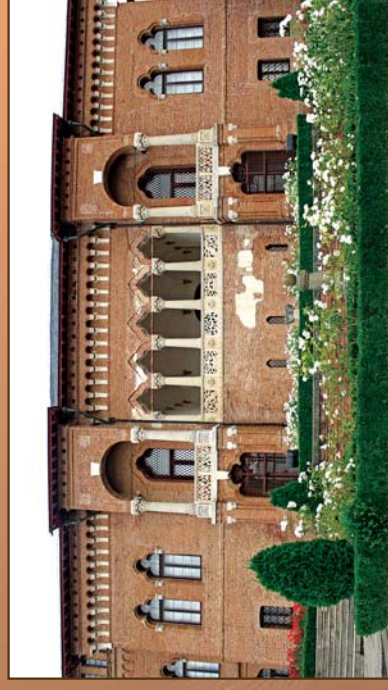
Ruinele curții domnești de la Târgoviște

În casa brâncovenească se pătrundea prin foisor sau loggie, care este poziționat în grădină, grădina care era sigur situată lângă un heleșteu (Mogoșoaia, Obilești).

Foisorul, spațiu izolat, în aer liber era un loc de "priveală" căci aici se puteau ține sfaturi de taină, se putea lua prânzul, se puteau primi oaspeți în timpul verii.

Peste tot, în afara incintei principale, se găsea biserica, loc în care se îndreaptă în zilele de sărbătoare și la orele slujbei alaiul domnului.

Alături de aceste elemente ale spațiului curții brâncovenești, merită să ne oprim asupra decorului.

Palatul de la Mogoșoaia

O îmbinare perfectă între influențele venite din Transilvania, dar pe care se așază și forme renascentiste, și împrumuturi din arhitectura orientală, magistral îmbinate de gustul rafinat al domnitorului. Discreția decorului în stuc, delicatețea și rafinamentul elementelor sculptate în balustradele de piatră dovedesc un gust de excepție, care a adus faimă stilului și artei brâncovenești.

